

מסורת הש"ס

(א) [לקמן מד.ג.] ט [לעיל י.א.] א [לקמן נב.ד] ד [לעיל ג.ג.] ט [לעיל ב: זט"ג.] ו [לעיל ז' זט"ג.] ו [מסדרין פא. כתיבות יד: (מסופתא פנהדרין פי"ב.) כתיבות יד: ט] [דגכ"ס כה.] ט [רש"י.] ט [לגדיה רש"י.] ט [דגכ"ס ה.]

תורה אור השלם

1. וַתִּגְשֶׁה יִצְחָק וַיִּבְרְתּוּ אֵלָיו לְעֵצִי הַזִּקְנִים וְחִלְצָהּ בַּעֲלָו מֵעַל רִגְלָו וַיְרַקֶּה בִּפְנֵיו וַיַּעֲבֹדָהּ וַאֲמָרָה בְּכֹה יִעֲשֶׂה קִיאִשׁ אִשְׁחִי לֹא יִבְרָךְ אֶת בֵּית אֲדָוִי: דברים כח ט

גליון הש"ס

גב' ר"ש היבא דנשא בת. עיין בפרק המנקה לקדושים דף טו ע"ב גבוס ד"ה פרט

הגהות הב"ח

(א) גב' חוה להמירא ושיירא. יצ"ס ק"א ושיירא: (ב) רש"י ד"ה מתלה וכו' מן היבוב. ולא פסק: (ג) ת"ח (בעמוד הקדם מדרגין וגורא כו' ועד דהתא לעיל מינה קיי כרה: ד) ד"ה שגא וכו' ואע"ג דכ"י וכו' לעיל בפי' משום דיוון וכו' משג' לה שג' במקום:

מוסף רש"י

שייך לעמוד קודם מופרים. על פי שטות עדים. ולא מפי' כתבם. יעידו צבית דין. דלא דמי לשטר שחממוי צימא, דהוא ארוחיה להכי (גטין א.) הרי אלו. שמי נשים. חולצות. דאילו כנסה הוה פקעה זיקה קמייתא ולא הוה עלה אלא זיקת נשואי האחרון, אבל מחמר לא מפקע זיקה והאז עלה קנת זיקת ראשון וקנת זיקת האחרון (גרסי' יב.). שנאמר ומה אחד מהם. ולא זו משמו צ' נפילה זיקת שניהם עליה ושמיהן אסורות ודברגין וקרא אמתתא בעלמא, ובתלמה דהוא לא מיפטר אידך דלאו מצינת אחד קאמו הואיל ולא כנסה. ואי לא עבד בה מחמר לא הואי עלה אלא זיקת ראשון והוה לכו שמי יצמות הבאות מצי' כנסת ושמיהן מתייבמות (שם.) שעליה זיקת יבם אחד. כגון שלג נפלה אלא פעם אחת, שג' שגנסה שני ופקעה זיקה הראשונה וכשנת און כאן אלא זיקת ייבוס שג' שג' או לא עשה בה מחמר ומת, און כאן אלא זיקת ייבוס ראשון, ועשוי' ים כאן זיקת ייבוס שג' שג' יצמין, שג' עליה קנת זיקה מן הראשון, דכל זמן שלג נתייבמה לא פקע זיקתה מן השני, ולרתה אשת השני אסורה משום דדה (גרסי' יח.). ולא שעליה זיקת ב' יצמין. כגון זו שעדיין לא ירעה מוקם יצומי המת הראשון, דאון יצומא מוקמה אלא צביאה, ומוספיה עליה זיקה מתמת מחמרו של שני (גיטין צב.)

שירצה.
לית ליה הך דרשא דזיקת שני יצמים, דאי מחמר קויה הרי היא אשת שני ואון כאן אלא זיקת ראשון, ומהי כן מה, הותרה צרתה. הותרה אשתו הראשונה שהיא כרתה, לאחיו השני, דאי לא גט הוה אסורה עליו משום זיקת שני יצמין (לקמן נב.). שתי מיתות. חמורו ואשת איש איבא שריפה ומגן, ושריפה מחמור ממגן (בריתות יד.). נידון בדיקה הראשונה. ולא נבארתה, דאון איסור חל על איסור (שם.)

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

ומקלטו חלוץ.
ואתי למימר צב' יצמות הבאות מצית אחד חדא מתייבמת ואחרת חלצה: **נתן גט למאמרו.**
אמתניתין קאי שאס נתן זה העושה מאמר גט למאמרו ולא לזיקתו ואח"כ מת הותרה אשתו הראשונה שהיא כרתה להתייבס לשלישי דמאמר דעבד שקליה ולא

זרות נינהו והשתא לא אחי למימר בשתי יצמות מצית אחד חדא חלצה וחדא מייבמה דהכא לאו מצית אחד מיוחי: **אבל היא אסורה.**
ולא משום דקס ליה צלא יצנהי^(א) דפוסלה על אחיו הנשאר שהרי לא נתן גט לזיקה אלא משום דלתי לאיחלופי בצעלת הגט היכא דעבד גט למאמרו ולזיקתו דההיא ודאי מידחיא אבל גט למאמרו לא דחי אלא מאמר ונשארה זיקה ראשונה במקומה: **הותרה אפילו** לשלישי כשימות שני: **מהי דעבד שקליה.**
והוא כמו שלא עשה צה מאמר ואחיא ומתייבמת לשלישי מחמת זיקת אחיו הראשון. ודוקא שפירש למאמרו ולא לזיקתו קאמר אבל סתמא קיימא צלא יצנה אכולהו אחין והכי מוכחא מילתא דרנא צפרק רבן גמליאל (לקמן ד' נב:) דלמאמרו ולא לזיקתו קאמר: **פשיטא השגא ומה הסס דלא אידחיא מהאי ציפא.**
לעיל (דף ג.) גבי שלשה אחים שנים מהם נשואים שמי אחיות ואחד נשא נכרית ומת אחד מצעלי אחיות וכנס נשוי נכרית את אשתו ומתה אשתו של שני ואח"כ מת נשוי נכרית הרי זו אסורה עליו עולמית משום אשת אח הואיל ונאסרה עליו שעה אחת בנפילה ראשונה משום אחות אשה. ואע"ג דצההיא נפילה קמייתא לא אידחיא לה לגמרי דהא קאי נשוי נכרית שזוקקה לייבוס וקורא אני צה בשעת נפילה יצמה יבא עליה אפי' הכי חשבינן לה לגבי צעל אחותה כאשת אח שיש לה צנים לאיתסורי עליה אפילו לאחר מיתת אחותה: **הכא.**
דנשעת נפילה אידחיא מהאי ציפא לגמרי דאין כאן אלא צעל אחותה ומשעה שנפלה לפניו אין זיקת יבוס עליה מיצביא: **סנא הא.**
מתני' דהכא תנא ברישא: **ופך.**
דשלשה אחים דלא אידחיא מהאי ציפא לגמרי חויה מעיקרא להיתרא ושיירא^(א) [משום הכי לא תיאל': **הדר חויה לאיסורא.** דמ"מ לדידה^(א) לא קרינא ציה משעת נפילה יצמה יבא עליה^(א): **דחיציה ליה.**
משום דחידוש הוא: **ומשנה הראשונה.**
שימירה היא משנשתי זו הואיל והיתה שניה מתחלה: **לא וזה ממקומה.**
לעוקרה לגמרי: **צא עליה.**
כחיי אשתו: **משום אשם אח.**
דהא רחמנא פטרה מייבוס וקמה עליה כמי שיש לו צנים: **אלא משום אשם אח.**
כדמוקי טעמא לקמן: **בנשא מס ואח"כ נשא חי.**
דאיסור אשת אח קדים ותו לא אחי איסור אחות אשה ומייל עלה דקסבר אין איסור חל על איסור: **נשא חי ואח"כ נשא מס.**
איסור אחות אשה קדים דקודם שנשאה אחיו המת היתה עומדת עליו באיסור אחות אשה: **מיסנא פלי.**
דאי הוה פקע איסור אשת אח הוה חייל איסור אחות אשה דהאי דלא חייל מעיקרא משום טעמא דאיסור אשת אח דהוה קאי קמיה הלכך הואיל ואיסור אחות אשה מוכן ועומד לחול עליה פטורה מן ו^(א) היבס לא פקע איסור אשת אח וחייב משום אשת אח: **שפי מיסוס.**
כגון חמורו והיא אשת איש דאחמורו שריפה ואאשת איש חנק: **נידון בחמורה.**
בשריפה: **חמורו ונעשית אשם איש.**
שהיתה אלמנה כשנשא צתה: **נידון באשם איש.**
ואע"ג דקיל הוא, אלמא לא אחי איסור חמורו ומייל אאשת איש דאי חיילי תרוייהו עליה הוה לן למדייניה בחמורה:

אבמר

גַּמְ'באמרו בו.
הקשה ריב"ן דתנן צפר"ג (לקמן דף ג.) דיש מחמר אחר מחמר ואס עשה מחמר צו וצו כריכה צ' גיטין וחליצה צין יבס אחד לב' יצמות צין צ' יצמין ליצמה אחת אבל יצומי חד מינייהו לא ולרצא יתן גט למאמרו ולא לזיקתו וליצומי אידך ותיצין דלכתמלה אין לעשות כן דגזרינן גט למאמרו אטו גט לזיקתו ודוקא דיעבד קאמר הכא רבא דהותרה אפי' היא דכיון דתו ליכא למיגור בהאי מחמר אטו שאר מחמרות דעלמא לא גזרינן דלא שכיחי כולי האי אצל לכתמלה גזרינן משום האי מחמר גופיה: **דאידיחיא**
מהאי ביתא
לגמרי
אא ב"ש.
אע"ג דמהאי צבא שמעינן דאסירא אע"ג דאיחויא צבך נפילה דלא צמעינן מצבא דלעיל כדאמר לעיל (דף ג.) מ"מ כיון דאידחיא מהאי ציפא לגמרי פשיטא דאסירא אע"ג דחויא צבא נפילה ולעיל דקאמר טעמא דאיחויא צבך נפילה אהאי מתניתין משום דאכתי לא אסיק אדעתיה טעמא דאידחיא מהאי ציפא: **שנשא**
חי ואח"כ נשא בת.
ו^(א) אע"ג דכ"י האי גוונא שרו צ"ש צרה לייצומי לעיל צפ"ק (דף ט.) דכיון דלא חייל איסור אשת אח חשבי שלג צמקוס מנזרה ר"ש לית ליה האי סברא דמכל מקום הרי היא אשת אחיו: **אפך.**
ואע"ג דלא חייל איסור אחות אשה אסורה נמי הוצרה לייצומי כיון דלא פקע איסור אשת אח כמו אילונית דאוסרת כרתה אע"ג דאין צה אלא איסור אשת אח לשאר דפוטרת כרתה וליחשבה צבדי ט"ו נשים צפ"ק (דף ג. דף י.) למ"ד צפלוגמא קא מיירי וכן האי דלעיל דקתני נאסרה עליו עולמית גס היא פוטרת כרתה וליחשבה וי"ל דהני כיון דמנא אחות אשה אסירא בכלל אחות אשה נינהו: **ונעשית אשת איש**
נידון בחמותו. ואין זה מכח זיקה ראשונה דצלאו הכי מי שנשחצי צ' מיתות נידון בחמורה: איסור

ומקצתו חלוץ ויאמרו אי דמייבם והדר חליץ הכי נמי אלא גזירה^(א) דילמא חליץ ברישא והדר מייבם וקם ליה יבאשר לא יבנה ורחמנא אמר^(א) כיון שלא בנה שוב לא יבנה^(א) אמר רבא נתן גט למאמרו הותרה צרתה אבל היא אסורה דמחלפה בבעלת גט^(א) איבא דאמרי אמר רבא נתן גט למאמרו הותרה אפי' היא מאי טעמא מאי דעבד בה שקליה: **מתני'**
בשני אחין
נשואין שתי אחיות ומת אחד מהן ואחר כך מתה אשתו של שני הרי זו אסורה עליו עולמית הואיל ונאסרה עליו שעה אחת: **גמ'**
פשיטא
השתא ומה התם דלא מידחיא מהאי ביתא לגמרי אמרת לא הכא דקא מידחיא מהאי ביתא לגמרי לא כ"ש תנא הא תנא ברישא והך חויה להיתירא^(א) ושריא והדר חויה לאיסורא ואיירי^(א) דחביבה ליה אקדמה^(א) וּבמשנה לא זוה ממקומה ת"ר בא עליה חייב עליה משום אשת אח ומשום אחות אשה דברי רבי יוסי רבי שמעון אומר אינו חייב אלא משום אשת אח בלבד והא תניא ר"ש אומר אינו חייב אלא משום אחות אשה בלבד לא קשיא כאן שגשא חי ואח"כ נשא מת כאן שגשא מת ואח"כ נשא חי ור' שמעון היבא דנשא מת ואח"כ נשא חי כיון דאיסור אחות אשה לא חייל תתייבם יבומי אמר רב אשי איסור אחות אשה מיתלא תלי וקאי אי פקע איסור אשת אח אחי איסור אחות אשה וחייל והילכך לא פקע וסבר רבי יוסי איסור חל על איסור והא תניא^(א): **עבר עבירה שיש בה שתי מיתות**
נידון בחמורה רבי יוסי אומר נידון בזיקה הראשונה הבאה עליו ותניא^(א) **כיצד**
אמר רבי יוסי נידון בזיקה הראשונה הבאה עליו בחמותו ונעשית אשת איש נידון בחמותו ואשת איש ונעשית חמותו נידון באשת איש

אבמר

לב.

מאמר ולא גזרינן לה אטו אשת שני מתים וא"כ מי שעליה זיקת יבס אחד כו' לא היא דרשא גמורה אלא אסמכתא בעלמא וקשה דצפרק צתרא דגיטין (דף פב: וס) אמרי' אלא אשת צ' מתים היכי משכחת לה משמע דהוי דאורייתא ואפי' צמד דוכתא וי"ל צפלוגמא דתנאי היא כדמוכח לקמן כסוף האשה רבה

(דף יא:.) גבי צן תשע שצא על יצמתו ומשהגדיל נשא אשה אחרת ומת השניה חוללת או מתייבמת הראשונה שהיא צעלת זיקת שני יצמין חוללת ולא מתייבמת ופרץ בגמרא ויעשו ציאת צן תשע כמאמר בגדול ותדחה צרה מיבוס פירוש כי הכא ומסיק לרבי יוחנן דעשו ועשו ופליג תנא דשמעמין אההוא תנא דהאי תנא דשמעמין גזר משום צרה פירוש הא דקא אסר צעלת מאמר משום דאיכא צרה צדהה כדגזר צשמעמין דלמא חליץ והדר מייבס דפירש צקונטרס אצל משום זיקת שני יצמין לא מיתסרף דלאו דאורייתא ומינה כי ליכא צרה צדהה נמי אסורה אטו היכא דאיכא צרה דקאמר התם צבא לעיל דאפי' היכא דליכא צרה צדהה מיתלץ חלצה יצומי לא מייבמת ותנא דהתם לא גזר משום צרה פ"י הא דקא אסר לצעלת ציאת צן תשע לייצומי לאו משום צרה אלא אטו אשת שני מתים דהוי בעלמא דאורייתא ודוקא צדיה גזרו אבל צצרתה לא דלא רצו להחמיר גס צצרתה אטו אשת שני מתים וההיא דריש המגשר (גיטין פב:) כההוא תנא וריצין פירש שס דלכולי עלמא אשת שני מתים דאורייתא ותנא דהכא גזר אף באשת השני משום צרה דהיינו צעלת מאמר דקא סבר כיון דבעלמא אשת שני מתים דאורייתא מחמירי אפי' צאיך ותנא דהתם לא מחמיר כולי האי ולא גזר באשמו של צן תשע אטו צעלת זיקת שני יצמים וקשה דהכא מסיק דטעמא דךך תנא משום הנך גזירות דמפרש הכא ועוד דהתם^(א) קרי רבא לאשמו צרה וקאמר נמי ויעשו ציאת צן תשע כמאמר בגדול ותדחה צרה כו' והכא קרי לבעלת מאמר צרה וריצין הקשה לעצמו שמי קושיות הללו ופר"י עיקר:

גַּמְ'באמרו בו.
הקשה ריב"ן דתנן צפר"ג (לקמן דף ג.) דיש מחמר אחר מחמר ואס עשה מחמר צו וצו כריכה צ' גיטין וחליצה צין יבס אחד לב' יצמות צין צ' יצמין ליצמה אחת אבל יצומי חד מינייהו לא ולרצא יתן גט למאמרו ולא לזיקתו וליצומי אידך ותיצין דלכתמלה אין לעשות כן דגזרינן גט למאמרו אטו גט לזיקתו ודוקא דיעבד קאמר הכא רבא דהותרה אפי' היא דכיון דתו ליכא למיגור בהאי מחמר אטו שאר מחמרות דעלמא לא גזרינן דלא שכיחי כולי האי אצל לכתמלה גזרינן משום האי מחמר גופיה: **דאידיחיא**
מהאי ביתא
לגמרי
אא ב"ש.
אע"ג דמהאי צבא שמעינן דאסירא אע"ג דאיחויא צבך נפילה דלא צמעינן מצבא דלעיל כדאמר לעיל (דף ג.) מ"מ כיון דאידחיא מהאי ציפא לגמרי פשיטא דאסירא אע"ג דחויא צבא נפילה ולעיל דקאמר טעמא דאיחויא צבך נפילה אהאי מתניתין משום דאכתי לא אסיק אדעתיה טעמא דאידחיא מהאי ציפא: **שנשא**
חי ואח"כ נשא בת.
ו^(א) אע"ג דכ"י האי גוונא שרו צ"ש צרה לייצומי לעיל צפ"ק (דף ט.) דכיון דלא חייל איסור אשת אח חשבי שלג צמקוס מנזרה ר"ש לית ליה האי סברא דמכל מקום הרי היא אשת אחיו: **אפך.**
ואע"ג דלא חייל איסור אחות אשה אסורה נמי הוצרה לייצומי כיון דלא פקע איסור אשת אח כמו אילונית דאוסרת כרתה אע"ג דאין צה אלא איסור אשת אח לשאר דפוטרת כרתה וליחשבה צבדי ט"ו נשים צפ"ק (דף ג. דף י.) למ"ד צפלוגמא קא מיירי וכן האי דלעיל דקתני נאסרה עליו עולמית גס היא פוטרת כרתה וליחשבה וי"ל דהני כיון דמנא אחות אשה אסירא בכלל אחות אשה נינהו: **ונעשית אשת איש**
נידון בחמותו. ואין זה מכח זיקה ראשונה דצלאו הכי מי שנשחצי צ' מיתות נידון בחמורה: איסור

גַּמְ'באמרו בו.
הקשה ריב"ן דתנן צפר"ג (לקמן דף ג.) דיש מחמר אחר מחמר ואס עשה מחמר צו וצו כריכה צ' גיטין וחליצה צין יבס אחד לב' יצמות צין צ' יצמין ליצמה אחת אבל יצומי חד מינייהו לא ולרצא יתן גט למאמרו ולא לזיקתו וליצומי אידך ותיצין דלכתמלה אין לעשות כן דגזרינן גט למאמרו אטו גט לזיקתו ודוקא דיעבד קאמר הכא רבא דהותרה אפי' היא דכיון דתו ליכא למיגור בהאי מחמר אטו שאר מחמרות דעלמא לא גזרינן דלא שכיחי כולי האי אצל לכתמלה גזרינן משום האי מחמר גופיה: **דאידיחיא**
מהאי ביתא
לגמרי
אא ב"ש.
אע"ג דמהאי צבא שמעינן דאסירא אע"ג דאיחויא צבך נפילה דלא צמעינן מצבא דלעיל כדאמר לעיל (דף ג.) מ"מ כיון דאידחיא מהאי ציפא לגמרי פשיטא דאסירא אע"ג דחויא צבא נפילה ולעיל דקאמר טעמא דאיחויא צבך נפילה אהאי מתניתין משום דאכתי לא אסיק אדעתיה טעמא דאידחיא מהאי ציפא: **שנשא**
חי ואח"כ נשא בת.
ו^(א) אע"ג דכ"י האי גוונא שרו צ"ש צרה לייצומי לעיל צפ"ק (דף ט.) דכיון דלא חייל איסור אשת אח חשבי שלג צמקוס מנזרה ר"ש לית ליה האי סברא דמכל מקום הרי היא אשת אחיו: **אפך.**
ואע"ג דלא חייל איסור אחות אשה אסורה נמי הוצרה לייצומי כיון דלא פקע איסור אשת אח כמו אילונית דאוסרת כרתה אע"ג דאין צה אלא איסור אשת אח לשאר דפוטרת כרתה וליחשבה צבדי ט"ו נשים צפ"ק (דף ג. דף י.) למ"ד צפלוגמא קא מיירי וכן האי דלעיל דקתני נאסרה עליו עולמית גס היא פוטרת כרתה וליחשבה וי"ל דהני כיון דמנא אחות אשה אסירא בכלל אחות אשה נינהו: **ונעשית אשת איש**
נידון בחמותו. ואין זה מכח זיקה ראשונה דצלאו הכי מי שנשחצי צ' מיתות נידון בחמורה: איסור

גַּמְ'באמרו בו.
הקשה ריב"ן דתנן צפר"ג (לקמן דף ג.) דיש מחמר אחר מחמר ואס עשה מחמר צו וצו כריכה צ' גיטין וחליצה צין יבס אחד לב' יצמות צין צ' יצמין ליצמה אחת אבל יצומי חד מינייהו לא ולרצא יתן גט למאמרו ולא לזיקתו וליצומי אידך ותיצין דלכתמלה אין לעשות כן דגזרינן גט למאמרו אטו גט לזיקתו ודוקא דיעבד קאמר הכא רבא דהותרה אפי' היא דכיון דתו ליכא למיגור בהאי מחמר אטו שאר מחמרות דעלמא לא גזרינן דלא שכיחי כולי האי אצל לכתמלה גזרינן משום האי מחמר גופיה: **דאידיחיא**
מהאי ביתא
לגמרי
אא ב"ש.
אע"ג דמהאי צבא שמעינן דאסירא אע"ג דאיחויא צבך נפילה דלא צמעינן מצבא דלעיל כדאמר לעיל (דף ג.) מ"מ כיון דאידחיא מהאי ציפא לגמרי פשיטא דאסירא אע"ג דחויא צבא נפילה ולעיל דקאמר טעמא דאיחויא צבך נפילה אהאי מתניתין משום דאכתי לא אסיק אדעתיה טעמא דאידחיא מהאי ציפא: **שנשא**
חי ואח"כ נשא בת.
ו^(א) אע"ג דכ"י האי גוונא שרו צ"ש צרה לייצומי לעיל צפ"ק (דף ט.) דכיון דלא חייל איסור אשת אח חשבי שלג צמקוס מנזרה ר"ש לית ליה האי סברא דמכל מקום הרי היא אשת אחיו: **אפך.**
ואע"ג דלא חייל איסור אחות אשה אסורה נמי הוצרה לייצומי כיון דלא פקע איסור אשת אח כמו אילונית דאוסרת כרתה אע"ג דאין צה אלא איסור אשת אח לשאר דפוטרת כרתה וליחשבה צבדי ט"ו נשים צפ"ק (דף ג. דף י.) למ"ד צפלוגמא קא מיירי וכן האי דלעיל דקתני נאסרה עליו עולמית גס היא פוטרת כרתה וליחשבה וי"ל דהני כיון דמנא אחות אשה אסירא בכלל אחות אשה נינהו: **ונעשית אשת איש**
נידון בחמותו. ואין זה מכח זיקה ראשונה דצלאו הכי מי שנשחצי צ' מיתות נידון בחמורה: איסור

שירצה.
לית ליה הך דרשא דזיקת שני יצמים, דאי מחמר קויה הרי היא אשת שני ואון כאן אלא זיקת ראשון, ומהי כן מה, הותרה צרתה. הותרה אשתו הראשונה שהיא כרתה, לאחיו השני, דאי לא גט הוה אסורה עליו משום זיקת שני יצמין (לקמן נב.). שתי מיתות. חמורו ואשת איש איבא שריפה ומגן, ושריפה מחמור ממגן (בריתות יד.). נידון בדיקה הראשונה. ולא נבארתה, דאון איסור חל על איסור (שם.)

עין משפט נר מצוה

לד א מיי' פ"ו מהלכות יבוס הלכה כט טוש"ע אה"ע סומן קעד פט"ף ה:
לח ב מיי' פ"ו סס הל' יב פטוש"ע אה"ע סומן קעה ספ"ף א:
לו ג מיי' פ"ד מהל' פנהדרין הלכה ד:

תוספות יושנים

ואין להקשות כיון דהך לא ספירא אשת שני מתים [דאורייתא] מאי האי דאמרין יצמה יבא עליה שיש עליה זיקת יבס אחד ולא שיש עליה זיקת שני יצמין וי"ל דטעמא דקאמר הכא וקרא אסמכתא בעלמא הוא וכן פ"י לעיל ותמה דאמרין לעיל א"ר שמעון אס מחמרי של ראשון מאמר אשת ראשון צועל וכו' משמע דלית ליה גופיה אשת שני מתים. לכן נראה לפרש הכא דודאי ס"ל הכא אשת שני מתים דפירק המגשר וגורה דהכא לא אצטריכא משום צעלת מחמר גופה אלא משום כרתה דאי לאו גורה לא ממירא כל כך ללאסור גס את הצרה. והשגח נמי אס דקאמר ר' שמעון אס מחמרו של ראשון מאמר נישא דטעמיהו משום אשת שני מתים:

נתן גט למאמרו הותרה אפילו היא ולא חיי גירושת אחיו כיון שלג נתן גט אלא להפקיע התאמר ותאמר דעבד שקליה ומתלא כאלו לא היתה אשתו מעולם. ודוקא שפירש שנתן גט למאמרו אבל נתן גט סתם אסור ליצמה דכיון שלג צנה שוב לא יצנה. חומה דאמרין לקמן (דף נ:) בשתי יצמות שפלו לפני יבס חמור ועשה מחמר צו ותאמר צו נתן גט לו וגט לו וחליצה אחת לכולן א"כ תשמע דלא מצי ליצמה אחר צבט ותאמר לא אמרינן מה דעבד שקליה וי"ל דלקמן מיי' שנתן הגט סתם ולא פירש למאמרו דלכתמלה לא אמרינן ליה לתם גט להפקיע התאמר. וימנה אמאי לא גזרינן שמה לא פירש להפקיע התאמר דאמרין דמחלפא בעצלת הגט. והוצא להריצין דדוקא שפלו שמי יצמות גזרינן אפילו פירש שהגט להפקיע צעלת המחמר אטו האחרת שנתן לה סתם. אבל הכא דליכא אלא יצמה אחת היכא שפירש דיעבד שהגט להפקיע התאמר הותרה לייבס ולא גזרינן מדי כיון דליכא אחרת בהדה: כיצד א"ר יוסי נדון בזיקה (שניה) והראשונה) הבאה עליו חמורו וכו' ומיימי מהא דקאמר אשת איש ונעשית חמורו נדון באשת איש דאי איסור חל על איסור הוי נידון בחמורו בחמורו אבל לא מיימי דנדון בחמורו דאפי' איסור חל על איסור במי' נדון לא קטלי ליה וא"כ נדון בחמורו: